

Economie

Leven van en voor een watermolen

Dirk Vansintjan: "We kopen veel bio, maar niet alles."

© JOS VERHOOGEN

Dirk Vansintjan (47) is bestuurder bij Ecopower en woont samen met anderen in de molen Van Doren, aan de oevers van de Dijle. Hij leeft van en voor zijn molen.

Van onze medewerker

Jan Bosteels

Idyllischer wonen dichtbij een stad als Leuven is haast ondenkbaar. Langs de gemeenschappelijke, twee hectare grote tuin van het molenhuis van de molen Van Doren stroomt de Dijle voorbij. Via een kleine waterkrachtinstallatie voorziet ze 140huishoudens op milieuvriendelijke wijze van stroom. Dirk Vansintjan is een van de oorspronkelijke eigenaars. Het begon als de collectieve droom van de leden van een gemeenschapshuis in Leuven. Afgestudeerd als licentiaat Germaanse filologie in de vroege jaren tachtig was Vansintjan met enkele andere jonge werklozen in Rotselaar verzeild geraakt.

'We woonden met zijn vijven samen in een huis met een grote tuin. We hadden elk 212euro werklozensteun per maand. Het klassieke huisje met tuintje in een verkaveling zagen we niet zitten. Zo kwamen we uit bij wat nu *co-housing* heet. We bezochten boerderijen en kastelen en we geraakten gefascineerd door de grote ruïne om de hoek die hier stond te verkommeren.' Geld had Vansintjan nauwelijks in die tijd, maar de molen Van Doren - met alles erop en eraan - kostte slechts 50.000 euro. Het pand werd in een tiental wooneenheden verdeeld. 'Elke woning is autonoom, maar er is ruimte om dingen collectief te doen.'

Voor hij in de groenestroomsector terechtkwam - eerst bij Ecowatt en nu bij Ecopower - zwom Dirk Vansintjan door heel wat watertjes. 'Ik deed wat tijdelijke opdrachten in het onderwijs en ik werkte vier maanden in het Europees Parlement bij Paul Staes, om de fractiewerking op poten te zetten.' Vansintjan verdiende er een halftijds loon voor voltijds werk. 'Dat was zo'n 1.500 euro netto, niet mis in 1985. Ik kan begrijpen dat ze het Europees Parlement een gouden kooi noemen.'

'Het was niets voor mij. Ik was constant elektrostatisch geladen door de kunststof in die gebouwen. Als ik iets aanraakte, dan vonkte het. De voortdurende verhuizing naar Straatsburg was om stapelgek te worden. En ik wil ook af en toe met mijn handen werken. Oorspronkelijk zou ik hier de moestuin onderhouden - het

was toen nog onze droom om volledig zelfvoorzienend te zijn - maar als je een keer door molens bent gegrepen, krijg je letterlijk een slag van de molen.'

Vansintjan werd jarenlang via allerlei nepstatuten ingeschakeld in de vzw TSAP, waaruit later Ecowatt groeide. Hij werkte eerst als vrijgestelde van stempelcontrole, dan als BTK'er, en later als 'heel kleine zelfstandige' voor bedragen die varieerden van 625 tot 1.500 euro bruto. 'Af en toe maakte ik me zorgen over mijn pensioen. Pas sinds ik voor Ecopower werk, is alles geregeld zoals het hoort.' Naast zijn deeltijdse job voor Ecopower (70procent), waar hij onder andere verantwoordelijk is voor de watermolensites en voor de rest werkt als ideeënleverancier, lobbyist, promotor en bestuurder, is Vansintjan ook nog onbezoldigd actief in de raad van bestuur van ODE Vlaanderen vzw, de organisatie voor duurzame energie. Tot eind 2006 was hij gedurende twaalf jaar gemeenteraadslid voor Agalev en Groen! 'Alles wat ik daarmee verdiende, gaf ik af aan de partij. Zo kon niemand me verwijten dat ik een zakkenvuller was.'

Vansintjan meent dat groene stroom alleen maar kan doorbreken als mensen de voordelen ervan in hun eigen leven ondervinden. De Ecopower-stroomgenerator die door de waterturbine van de molen Van Doren wordt aangedreven, is een illustratie van zijn stelling. Hij levert zo'n 500MWh per jaar - goed voor 500groenestroomcertificaten, een omzet van ongeveer 70.000 euro per jaar en het jaarverbruik van 140huishoudens.

Met hun betrokkenheid in de groene beweging lijkt het vanzelfsprekend dat alles ten huize Vansintjan bio is, maar Dirk Vansintjan heeft nog andere prioriteiten. 'Wij vinden het heel belangrijk dat de kruidenier *'tVerschil* in het dorp blijft bestaan. Bejaarde mensen kunnen er terecht voor honderd gram geraspte worteltjes. Zo'n winkel speelt een belangrijke rol in het zelfstandig blijven van mensen. Dus kopen wij er veel. We betalen er wellicht dan in de Aldi, maar ik kijk nooit echt naar de prijs van producten. We zijn Bourgondiërs, we houden van goede wijn en lekker eten. We gaan wel naar de natuurwinkel, maar ook bij Delhaize vinden we veel bio-aanbod. En we kopen groenten van onze bioboer. We kopen dus veel bio, maar niet alles.'

Waar is het spaargeld van het gezin voor bestemd? 'Onze woning is een beschermd monument en ze ligt in een natuurgebied. Aan de buitenkant mogen we niets veranderen, dus isoleren we onze buitenmuren en ons dak langs binnen en we installeren centrale verwarming die gestookt zal worden met het hout dat de Dijle elke dag aanvoert. Nu moeten we dat soms verkopen.'

www.ecopower.be

www.dirkvansintjan.be

JAN BOSTEELS IN DE STANDAARD VAN 5 MEI 2007